

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
MELCHIORJA WATHELETA,
predstavljeni 22. januarja 2015¹

Zadeva C-519/13

**Alpha Bank Cyprus Ltd
proti
Senhu Dauu Siju,
Alpha Panareti Public Ltd,
Susan Towson,
Stewartu Cresswellu,
Gillian Cresswell,
Julie Gaskell,
Petru Gaskellu,
Richardu Wernhamu,
Tracy Wernham,
Joanne Zorani, Richardu Simpsonu
(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,**

ki ga je vložilo Anotato Dikastirio Kyprou (Ciper))

„Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Vročitev sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) št. 1393/2007 — Člen 8 — Zavrnitev sprejema pisanja — Zahteva po vročitvi obrazca iz Priloge II k Uredbi, katere namen je naslovnika poučiti o pravici, da zavrne sprejem pisanja — Veljavnost vročitve v primeru opustitve uporabe obrazca — Možnost naknadne vročitve odvetniku naslovnika“

I – Uvod

1. Predlog za sprejetje predhodne odločbe je bil vložen v okviru sedmih sporov v zvezi s preostalim zneskom hipotekarnega posojila, in sicer med družbo Alpha Bank Cyprus Ltd (v nadaljevanju: Alpha Bank), ki opravlja bančne storitve, na eni strani ter kupci nepremičnin in družbo Alpha Panareti Public Ltd, ki je to posojilo zavarovala,² na drugi.
2. Ta predlog se nanaša na razlago člena 8 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000.³
3. Člen 8 te uredbe, naslovljen „Zavrnitev sprejema pisanja“, določa, da mora biti naslovník pisanja poučen „z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II [k Uredbi]“ in da lahko zavrne vročitev tega pisanja, če to ni sestavljeno v nekem jeziku ali mu ni priložen prevod v tem jeziku.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — V vseh sedmih sporih je družba Alpha Panareti Public Ltd zavarovala posojilo.

3 — UL L 324, str. 79.

4. Predlog za sprejetje predhodne odločbe se med drugim nanaša na zavezujočo ali nezavezujočo naravo tega standardnega obrazca in na posledice za vročitev pisanja, če se ta obrazec ne uporabi.

II – Uredba št. 1393/2007

5. Člen 8 navedene uredbe, naslovljen „Zavrnitev sprejema pisanja“, določa:

„1. Organ za sprejem z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II pouči naslovnika, da lahko zavrne sprejem pisanja za vročitev v trenutku vročitve ali tako, da pisanje vrne organu za sprejem v enem tednu, in sicer če ni sestavljeno v enem od naslednjih jezikov ali mu ni priložen prevod v enega od naslednjih jezikov:

- (a) jezik, ki ga naslovník razume; ali
- (b) uradni jezik zaprosene države članice ali, če je v tej državi več uradnih jezikov, v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev.

2. Če je organ za sprejem obveščen, da naslovník zavrača prejem pisanja v skladu z odstavkom 1, o tem s potrdilom iz člena 10 nemudoma obvesti organ za pošiljanje ter vrne zaprosilo in pisanja, za katera se zahteva prevod.

3. Če je naslovník zavrnil sprejem pisanja v skladu z odstavkom 1, se lahko vročitev pisanja naslovníku opravi tako, da se mu v skladu z določbami te uredbe vroči pisanje, ki mu je priložen prevod v jezik iz odstavka 1. V tem primeru je dan vročitve pisanja datum, na katerega se v skladu s pravom zaprosene države članice vroči pisanje, ki mu je priložen prevod. Kadar pa je treba v skladu s pravom države članice pisanje vročiti v določenem roku, se v zvezi s prosilcem upošteva dan vročitve začetnega pisanja, določen v skladu s členom 9(2).

[...]“

III – Spor v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

6. Nasprotne stranke v sedmih pritožbenih postopkih pred predložitvenim sodiščem so kupci nepremičnin, ki so na ozemlju Republike Ciper, in prodajalec teh nepremičnin, družba Alpha Panareti Public Ltd.⁴ Nepremičnine so bile pridobljene s hipotekarnim posojilom, ki ga je odobrila Alpha Bank, ki je kupce nepremičnin in prodajalca, družbo Alpha Panareti Public Ltd, ki je posojilo zavarovala, pred ciprskimi sodišči tožila na plačilo preostalega zneska hipotekarnega posojila.

7. Ker so imeli kupci⁵ stalno prebivališče v tujini, je Alpha Bank v vseh postopkih na prvi stopnji na podlagi predloga *ex parte*⁶ dosegla izdajo sklepa o dovolitvi vročitve overjene kopije začetnega procesnega akta⁷ in zaznamka, priloženega začetnemu procesnemu aktu,⁸ ter njenega prevoda (v nadaljevanju: sporni sklep) zunaj krajevne pristojnosti sodišča. V vseh teh spornih sklepih je bilo poleg tega določeno, da se vročitev navedenih dokumentov opravi v skladu s pravili iz Uredbe št. 1393/2007.

4 — Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da ta družba, ki je bila ustanovljena na Cipru, ni v lasti Alpha Bank.

5 — Prodajalec ima sedež na Cipru.

6 — To je s predlogom, ki ga je podala, ne da bi obvestila nasprotno stranko.

7 — V procesnih dokumentih, priloženih predlogu za sprejetje predhodne odločbe, imenovan „writ“.

8 — V procesnih dokumentih, priloženih predlogu za sprejetje predhodne odločbe, imenovan „notice of writ“ (v nadaljevanju: zaznamek).

8. Vsem kupcem v Angliji so bili vročeni ti dokumenti:

- overjena kopija začetnega procesnega akta in priloženega „zaznamka“ v grškem in angleškem jeziku;
- overjena kopija spornega sklepa le v grškem jeziku in
- overjena kopija zaprisežene izjave prevajalke, ki potrjuje skladnost prevoda z izvirniki.

9. Nasprotne stranke v vseh sedmih sporih so na prvi stopnji navedle, da se bodo spustile v spor s pridržkom in so vložile predlog za razglasitev ničnosti ali neveljavnost spornih sklepov ter samih vročitev. Zatrdirile so, da bi morali biti na podlagi Uredbe št. 1393/2007 in ciprskega zakonika o pravnem postopku ob vsaki pritožbi vročeni tudi drugi dokumenti, in sicer:

- kopija predloga *ex parte*;
- prevod spornega sklepa v angleški jezik;
- standardni obrazec iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, v skladu s členom 8 navedene uredbe, in
- dopis s pojasnili glede dokumentov, ki jih je treba vročiti.

10. Alpha Bank je pred prvostopenjskim sodiščem trdila, da se nasprotne stranke, ker so seznanjene s tožbo in njenim predmetom ter z roki, ki se zanje uporabljajo, ne morejo sklicevati na nepravilnost vročitve. Po mnenju Alpha Bank so predlogi nasprotnih strank, naj se vročitev šteje za neveljavno, poskus izognitve vročitvi.

11. Prvostopenjsko sodišče je v vseh sedmih sporih ugodilo predlogom nasprotnih strank. Rzsodilo je, da opustitev vročitve vseh potrebnih dokumentov in prevodov v angleški jezik, zlasti prevoda spornih sklepov, pomeni kršitev ciprskega zakonika o pravnem postopku in Uredbe št. 1393/2007, ker je bilo s tem naslovniku dokumentov onemogočeno, da bi se seznanil z njihovo vsebino. Odločilo je tudi, da je šlo za kršitev te uredbe, ker nasprotnim strankam ni bil vročen standardni obrazec iz Priloge II k tej uredbi, s katerim bi bile poučene o svoji pravici, da zavrnejo sprejem spornih sklepov v grškem jeziku, če jim ni priložen zahtevan prevod v angleškem jeziku. Prvostopenjsko sodišče je na tej podlagi v vseh sedmih sporih za nična razglasilo vročitev začetnega procesnega akta in priloženega „zaznamka“ ter sporni sklep.

12. Alpha Bank se je pri predložitvenem sodišču pritožila zoper vseh sedem sodb.

13. Predložitveno sodišče je z ločeno sodbo ugotovilo, da je bilo v sedmih prvostopenjskih sodbah v delu, v katerem je bila zaradi kršitev nacionalnega prava za nično razglašena vročitev, napačno uporabljeno pravo, ker bi bilo v okoliščinah sporov iz postopka v glavni stvari mogoče vse opustitve popraviti v skladu z namenom Uredbe št. 1393/2007. Po navedbah tega sodišča „[k]ljub več problemom glede načina vročitve iz dokumentov, ki so bili vročeni, ni razvidno, da bi bile nasprotne stranke dejansko v zmoti, saj so se pravočasno spustile v pravdo. Poleg tega nasprotne stranke niso navedle značaja njihove domnevne zmote in, kar je pomembneje, niti posledic, ki naj bi za njih nastale zaradi morebitne zmote“.

14. Predložitveno sodišče je navedlo, da vročitve ne bo razglasilo za nično, razen če bo Sodišče razsodilo, da se vročitev z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 zahteva v vseh primerih vročitve na podlagi navedene uredbe, ter da morebitne opustitve vročitve tega obrazca ni mogoče popraviti in da ta opustitev povzroči ničnost vročitve.

15. V teh okoliščinah je Anotato Dikastirio Kyprou (Ciper) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali je treba standardni obrazec iz Uredbe (ES) št. 1393/2007 vročiti v vseh primerih ali so dovoljene izjeme?
2. Če bo odločeno, da je navedena vročitev potrebna v vseh primerih, ali opustitev te vročitve v obravnavani zadevi pomeni razlog za njeno neveljavnost v celoti?
3. Če je odgovor nikalen, ali je v skladu z namenom Uredbe (ES) št. 1393/2007 mogoča vročitev odvetniku nasprotnih strank, ki se je svojim strankam, ki so se v pravdo spustile s pridržkom, zavezal, da bo sprejel vročitev, ali je treba opraviti novo vročitev po postopku iz Uredbe (ES) št. 1393/2007?“

IV – Postopek pred Sodiščem

16. Alpha Bank, nasprotne stranke, ciprska, nemška, helenska, španska in avstrijska vlada ter Evropska komisija so predložile pisna stališča. Alpha Bank, nasprotne stranke, ciprska, nemška in španska vlada ter Komisija so podale ustne navedbe na obravnavi 27. novembra 2014.

V – Analiza

A – Prvo vprašanje za predhodno odločanje

1. Trditve strank

17. Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 8 Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da mora organ za sprejem⁹ vedno uporabiti standardni obrazec iz Priloge II k tej uredbi ob vročitvi pisanja za vročitev naslovníku.

18. Nasprotne stranke menijo, da Uredba št. 1393/2007 ne vsebuje nobene izjeme od pravice do prejema standardnega obrazca iz njene Priloge II. Poudarjajo, da je zakonodajalec Evropske unije ta obrazec namenoma določil zaradi zagotovitve in varstva temeljnih pravic naslovníkov do poučenosti in poštenega sojenja. Alpha bank pa meni, da obravnavani standardni obrazec ni potreben, če je bil začetni procesni akt preveden v jezik organa za sprejem.

19. Po mnenju helenske vlade ni niti v členu 8 niti v nobenem drugem členu Uredbe št. 1393/2007 določena izjema, ki bi organu za sprejem omogočala, da standardnega obrazca ne uporabi, kot je določeno v njenem členu 8(1). Po mnenju španske vlade besedilo Uredbe št. 1393/2007 ne pušča nobenega dvoma. Člen 8 namreč zahteva, da se informacije, ki jih predpisuje, podajo z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II k navedeni uredbi. Tudi avstrijska vlada meni, da se vročitev standardnega obrazca zahteva v vseh primerih.

20. Ciprska vlada meni, da je uporaba standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 *a priori* sicer obvezna v vseh primerih vročitve sodnega akta, vendar je očitno, da je Sodišče v sodbi Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264) omogočilo odstopanje od te splošne obveznosti, kadar je naslovník seznanjen z vsebino vročenega akta.

9 — Vročitev v sporih o glavni stvari je bila opravljena v skladu s členom 4(1) Uredbe št. 1393/2007, in sicer med imenovanimi organi (organom „za pošiljanje“ (Ciper) in organom „za sprejem“ (Velika Britanija)) na podlagi člena 2 te uredbe.

21. Po mnenju Komisije je namen obravnavanega standardnega obrazca informativen in se zahteva v primerih, kadar je vročeni sodni akt sestavljen v jeziku, ki ga tožena stranka ne razume. Zato meni, da če je bilo pisanje vročeno v enem od jezikov iz člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007, standardni obrazec izgubi svoj namen in se njegova uporaba ne zahteva. Dodaja, da v obravnavanem primeru naslovnik ne bi imel pravice zavrni sprejem pisanja, če bi bil ob vročitvi priložen standardni obrazec.

22. Po mnenju nemške vlade je organ za sprejem standardni obrazec iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 dolžan priložiti, le kadar pisanje v smislu člena 8(1) te uredbe ni bilo prevedeno v enega od jezikov, navedenih v členu 8(1)(a) in (b) navedene uredbe. Obveznost poučitve, ki jo nalaga ta člen 8(1), naj bi namreč pomenila obveznost „posebne preučitve, naložene organu za sprejem“, ki naj bi opravil lastno preveritev na podlagi znanja, ki ga ima kot organ oziroma sodišče. Ta vlada zato meni, da mora organ za sprejem v vsakem posamičnem primeru preveriti, ali mora biti naslovnik iz člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007 poučen o svoji pravici, da zavrne sprejem pisanja prek standardnega obrazca. Po njenem mnenju je sporni sklep pisanje v smislu člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007, kajti če ni preveden, ni mogoče izključiti, da je njegova vsebina ključna s procesnega vidika, kar naj bi upravičevalo samostojno obveznost poučitve, naloženo organu za sprejem na podlagi te določbe.

2. Presoja

23. Menim, da je obseg člena 8 Uredbe št. 1393/2007 jasen in nedvoumen. Uporaba standardnega obrazca iz Priloge II te uredbe se zahteva v vseh primerih vročitve sodnih pisanj¹⁰ brez izjeme, ne glede na jezik, v katerem je pisanje za vročitev sestavljeno, in ne glede na to, ali mu je priložen njegov prevod.¹¹

24. Prvič, v skladu z besedilom¹² člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007 se jasno in brez izjeme zahteva, da organ za sprejem uporabi obravnavani obrazec ob vročitvi pisanja za vročitev.

25. Člen 8(1) Uredbe št. 1393/2007 organu za sprejem torej ne daje možnosti, da odloči o nujnosti uporabe tega obrazca ob upoštevanju jezika pisanja za vročitev ali jezikov, ki naj bi jih naslovnik razumel, kar je podatek, ki ga vsekakor pogosto ne bi vedel, ali celo uradnih jezikov zadevne države članice oziroma obstoja priloženega prevoda v teh jezikih.

26. Navedba „če ni sestavljeno v enem od naslednjih jezikov ali mu ni priložen prevod v enega od naslednjih jezikov“ namreč ne pogojuje uporabe obrazca, ampak zgolj pravico naslovnika, da pisanje zavrne.

10 — Glej člen 8(4) Uredbe št. 1393/2007. Vprašanja, postavljena Sodišču, se med drugim nanašajo na začetne procesne akte. V zvezi s področjem uporabe navedene uredbe sta v tej uredbi določeni samo dve okoliščini, v katerih je vročitev sodnega pisanja med državami članicami izvzeta iz njenega področja uporabe, in sicer, prvič, če prebivališče ali običajno prebivališče naslovnika ni znano, in drugič, če je ta določil zastopnika v državi, v kateri teče sodni postopek. V ostalih primerih velja, da če naslovnik prebiva v tujini, spada vročitev tega pisanja obvezno na področje uporabe te uredbe, zato se mora ta vročitev, kot je določeno v njenem členu 1(1), opraviti na način, ki je v tej uredbi določen za ta namen. Glej v tem smislu tudi točki 24 in 25 sodbe Alder (C-325/11, EU:C:2012:824).

11 — Glej točko 37 sodbe Alder (C-325/11, EU:C:2012:824), v kateri je Sodišče odločilo, da „člena 4(3) in 5(1) [Uredbe št. 1393/2007], razlagana glede na njeno uvodno izjavo 12, zahtevata, da se sodna pisanja vročijo s standardnim obrazcem in da je ta preveden v jezik, ki ga naslovnik razume, ali v uradni jezik zaprosene države članice, ali če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev“.

12 — Glej v tem smislu zlasti različice v španskem jeziku „[e]l organismo receptor informará al destinatario“, v češkem jeziku „[p]řijímající subjekt vyrozumí adresáta“, v nemškem jeziku „[d]ie Empfangsstelle setzt den Empfänger [...] in Kenntnis“, v grškem jeziku „[η]σπηρεσία παραλαβής ενημερώνει τον παραλήπτη“, v angleškem jeziku „[t]he receiving agency shall inform the addressee“, v francoskem jeziku „[l]’entité requise informe“, v irskem jeziku „[c]uirfidh an ghníomhaireacht fála an seolaí ar an eolas“, v italijanskem jeziku „[l]’organo ricevente informa il destinatario“, v nizozemskem jeziku „[d]e ontvangende instantie stelt degene voor wie het stuk is bestemd [...] in kennis“, v portugalskem jeziku „[a] entidade requerida avisa o destinatário“, v slovaškem jeziku „[p]rijímající orgán [...] informuje adresáta“ in v finskem jeziku „[v]astaanottavan viranomaisen on ilmoitettava vastaanottajalle“.

27. Standardni obrazec iz Priloge II Uredbe št. 1393/2007 je treba torej samodejno uporabiti za vročitev pisanja njegovemu naslovniku, tudi če se to ob upoštevanju jezikovnih znanj naslovnika izkaže za odveč ali, natančneje, če je pisanje za vročitev sestavljeno v uradnem jeziku zaprosene države članice. Dodajam, da tudi v zadnjenavedenem primeru sistematična obveznost priložitve tega obrazca, ki vsebuje le eno stran, v uradnem jeziku zaprosene države članice ali v enem od uradnih jeziku kraja, kjer je treba opraviti vročitev, po mojem mnenju ni neupravičeno pretirana obveznost.

28. Drugič, standardni obrazec iz Priloge II Uredbe št. 1393/2007 in z njim povezana obveznost uporabe sta glede na prejšnjo uredbo, in sicer Uredbo Sveta (ES) št. 1348/2000 z dne 29. maja 2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah,¹³ novost. Ta novost po mojem mnenju kaže na voljo evropskega zakonodajalca po izboljšanjem in hitrejšem¹⁴ pošiljanju sodnih in izvensodnih pisanj med državami članicami ob spoštovanju pravice naslovnika do obrambe.¹⁵

29. Namen obvezne uporabe tega obrazca je preprečitev nesrečnih primerov, kakršen je v obravnavani zadevi, ko je enostranski dokument, in sicer overjena kopija spornega sklepa, le v grškem jeziku, in torej v jeziku, ki ga nasprotne stranke ne razumejo (oziroma ga ne bi mogle razumeti) ali v uradnem jeziku zaprosene države (angleščini), poslan skupaj z vsemi dokumenti v grškem jeziku, pri čemer je vsem, razen spornemu sklepu, priložen prevod.¹⁶

30. Menim, da organi za sprejem torej nimajo nikakršne diskrecijske pravice pri uporabi zadevnih obrazcev.¹⁷ Avtonomna in enotna razlaga Uredbe št. 1393/2007 poleg tega pomeni, da je treba obravnavani standardni obrazec vedno priložiti ob vročitvi pisanja za vročitev.¹⁸ Ta uredba se namreč uporablja za vse države članice Unije,¹⁹ pri čemer je vročitev pisanj mogoča v več kot 20 jezikih. Zato menim, čeprav zgolj s praktičnega vidika, da ni mogoče, da bi organi za sprejem lahko preverili pisanja za vročanje in obstoj prevodov v vseh primerih.

13 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 227.

14 — Glej člen 4(1) Uredbe št. 1393/2007, ki določa, da „[p]ošiljanje sodnih pisanj [...] poteka neposredno in čim hitreje“. Glej sodbo Alder (C-325/11, EU:C:2012:824, točka 34). Glej po analogiji sodbi Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264, točka 46) in Roda Golf & Beach Resort (C-14/08, EU:C:2009:395, točka 54) v zvezi z Uredbo št. 1348/2000. Kot je poudarila Komisija, „iz uvodnih izjav 2, 6 in 7 Uredbe št. 1393/2007 izhaja, da je njen cilj izboljšati in pospešiti pošiljanje med državami članicami sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so vročeni v drugi državi, ob zagotovitvi sodnega varstva toženca“.

15 — Zaradi pomena spoštovanja pravice do obrambe ob vročitvi pisanj glej sodbo Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264, točki 47 in 48).

16 — Poleg tega, kot je poudarila avstrijska vlada, „priložitev standardnega obrazca k listini, ki jo je treba vročiti, ne upočasni postopka vročanja. Nasprotno, bati se bi bilo treba napak in zamud pri preučitvah obstoja odstopanja. Upoštevati bi bilo treba, da je število zaprosil za vročitev veliko in da je treba vsak postopek vročitve zato kar se da poenostaviti.“ Tako kot španska vlada menim, da „uporaba navedenega obrazca zagotavlja ne samo hitrost pošiljanja, ampak tudi varnost“.

17 — Poleg tega, kadar imajo organi za sprejem diskrecijsko pravico, Uredba št. 1393/2007 to določa izrecno. Glej na primer člen 7(1) te uredbe, ki določa, da organu za sprejem ni treba opraviti vročitve pisanja na poseben način, ki ga zahteva organ za pošiljanje, če ta način ni združiv s pravom zaprosene države članice. Glej po analogiji tudi člene od 12 do 15 Uredbe št. 1393/2007.

18 — Sodišče je v točki 46 sodbe Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665) v zvezi z Uredbo št. 1348/2000, ki je veljala pred Uredbo št. 139/2007 odločilo, da „izbira oblike uredbe in ne direktive, ki jo je sprva predlagala Komisija, kaže pomen, ki ga zakonodajalec Skupnosti namenja neposredno uporabnim določbam navedene uredbe in njihovi enotni uporabi“. Glej tudi sodbo Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264, točka 60).

19 — Člen 1(3) Uredbe št. 1393/2007, naslovljen „Področje uporabe“, določa, da „v tej uredbi izraz ‚država članica‘ pomeni države članice razen Danske“. Vendar je bila uporaba te uredbe razširjena na Kraljevino Dansko na podlagi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah, ki je bil podpisan v Bruslju 19. oktobra 2005 (UL L 300, str. 55).

31. Komisija v svojem poročilu Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru z dne 4. decembra 2013 o izvajanju Uredbe št. 1393/2007²⁰ (v nadaljevanju: poročilo) omenja nujnost uporabe standardnega obrazca iz Priloge II k tej uredbi v primeru, kadar je pisanje za vročitev sestavljeno v jeziku zaprosene države članice in kadar naslovnik zato ne more utemeljeno zavrniti vročitve na podlagi člena 8(1)(b) navedene uredbe. V poročilu je navedeno, da utegne priložitev tega obrazca v tem primeru naslovnike voditi v prepričanje, da imajo pravico do zavrnitve.

32. Sam pa menim, da standardni obrazec iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 vsebuje zelo jasne navedbe za naslovnika pisanja za vročitev in da ga njegova jasna sestava ne more voditi v zmotu. V tem obrazcu je namreč izrecno določeno, da lahko naslovnik „zavrne sprejem pisanja, če ni sestavljeno v jeziku, [ki ga naslovnik razume], ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve, oziroma če ji ni priložen prevod v enega od teh jezikov“.²¹ Pravica do zavrnitve torej nikakor ni povezana s prisotnostjo obravnavanega standardnega obrazca.²²

33. Glede na navedeno menim, da je treba člen 8 Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da se uporaba standardnega obrazca iz Priloge II k navedeni uredbi za naslovnika ob vročitvi pisanja za vročitev zahteva v vseh primerih brez izjeme in ne glede na jezik, v katerem je sestavljeno pisanje za vročitev, in ne glede na to, ali je temu pisanju priložen prevod v jezik, ki ga naslovnik razume, ali v uradni jezik zaprosene države članice, oziroma, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov kraja, v katerem je treba opraviti vročitev.

B – *Drugo in tretje vprašanje za predhodno odločanje*

34. Predložitveno sodišče z drugim in tretjim vprašanjem, ki sta postavljeni za primer, da bi bil odgovor na prvo vprašanje tak, kakršnega predlagam, Sodišče sprašuje, prvič, o tem, ali opustitev uporabe obrazca pomeni razlog za ničnost vročitve pisanja za vročitev, in drugič, o načinu, kako to opustitev popraviti.

35. V Uredbi št. 1393/2007 ni nič navedeno v zvezi s pravnimi posledicami opustitve uporabe standardnega obrazca iz Priloge II k navedeni uredbi. *A fortiori* ni določeno, da ta opustitev pomeni razlog za ničnost vročitve pisanja za vročitev.²³ Ker ni v Uredbi št. 1348/2000 nič navedeno o posledicah vročitve v drugem jeziku, in ne enem od tistih, ki jih določa, in ker tudi v Uredbi št. 1393/2007 ni nič navedeno o opustitvi uporabe standardnega obrazca, vsebuje sodna praksa, ki se nanaša na prvo od teh uredb, koristne napotke v zvezi s tem vprašanjem.

36. Sodišče je v točki 51 sodbe Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665) odločilo, da če Uredba št. 1348/2000 (ki jo je nadomestila Uredba št. 1393/2007) ne določa posledic določenih dejanj, je nacionalno sodišče tisto, ki v načelu uporabi svoje nacionalno pravo ob zagotavljanju polne učinkovitosti prava Unije. Sodišče je še dodalo, da lahko ta praznina v uredbi „pripelje do tega, da se, če je to potrebno, nacionalno pravilo, ki je bilo določeno ob upoštevanju izključno notranjega položaja, ne uporabi za zadevni čezmejni položaj“.²⁴

20 — COM(2013) 858 final. Komisija v tem poročilu ocenjuje uporabo Uredbe št. 1393/2007 v obdobju od leta 2008 do leta 2012. Člen 24 te uredbe namreč določa, da mora Komisija najpozneje do 1. junija 2011 in potem vsakih pet let oceniti izvajanje uredbe in po potrebi predlagati prilagoditve. V njem Komisija navaja, da je leta 2011 izvedla študijo, da bi zbrala podatke in ocenila uporabo Uredbe št. 1393/2007. To vprašanje je bilo obravnavano tudi na sestankih Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah in Komisija navaja, da je upoštevala dopise, pritožbe in peticije državljanov ter predhodne odločbe Sodišča v zvezi z navedeno uredbo.

21 — Moj poudarek.

22 — Glej točko 26 teh sklepnih predlogov.

23 — Glej po analogiji sodbo Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665, točki 37 in 39).

24 — Glej v tem smislu tudi sodbe Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49, točka 16), Factortame in drugi (C-213/89, EU:C:1990:257, točka 19), Courage in Crehan (C-453/99, EU:C:2001:465, točka 25) ter Muñoz in Superior Fruiticola (C-253/00, EU:C:2002:497, točka 28). Poleg tega Sodišče v točki 39 sodbe Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665) dodaja, da „več [...] določb [uredbe] daje misliti, da se lahko zagotovi nadomestna rešitev, kadar ni zagotovljen prevod“. Opozarjam, da čeprav se prevod s starejšo uredbo ni zahteval, ni bil obrazec v njej nikjer omenjen.

37. Sodišče je poleg tega v točki 65 te sodbe odločilo, da mora nacionalno sodišče za to, da bi se ohranil polni učinek Uredbe, zagotoviti, da so pravice različnih zadevnih strank zaščitene kar najbolje in uravnoteženo.²⁵

38. V zvezi s pravicami naslovnikov pisanja za vročitev iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se ciljev učinkovitosti in hitrosti iz Uredbe št. 1393/2007 ne sme dosegati s kakršnimkoli omejevanjem pravic teh naslovnikov do obrambe, ki izhajajo iz pravice do poštenega sojenja, zagotovljene v členu 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,²⁶ kar med drugim pomeni, da imajo na voljo „dovolj časa za pripravo svoje obrambe“.²⁷

39. Glede pravic pošiljatelja ter ciljev učinkovitost in hitrosti iz Uredbe št. 1393/2007 menim, da te ne smejo biti ogrožene zgolj iz formalnih razlogov, ki ne bi vplivali na pravice naslovnikov do obrambe.

40. Do tega bi prišlo, če bi bila vročitev pisanja za vročitev nična zaradi opustitve uporabe obravnavanega standardnega obrazca, čeprav bi bilo mogoče na primer dokazati, da naslovnik tega pisanja razume jezik, v katerem je navedeno pisanje sestavljeno, ali da je pisanje sestavljeno v drugem uradnem jeziku zaprosene države. Sodišče v točki 52 sodbe *Leffler* (C-443/03, EU:C:2005:665) navaja primerljive primere „povsem zavlačevalne in očitno zlorabne zavrnitve sprejema“.²⁸

41. Zato mora nacionalno sodišče²⁹ v primeru opustitve priložitve standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 ob vročitvi pisanja za vročitev preveriti, ali je bilo to pisanje sestavljeno v jeziku, ki ga naslovnik razume, ali v uradnem jeziku zaprosene države.³⁰

42. Iz točke 9 teh sklepnih predlogov je razvidno, da so nasprotne stranke zatrdile, da jim v vseh sedmih sporih o glavni stvari nekateri dokumenti in nekateri prevodi niso bili vročeni, čeprav bi jim morali biti.

43. Preučiti je še treba pojem „pisanje za vročitev“, ki ga Uredba št. 1393/2007 ne opredeljuje, prav tako pa ne napotuje na priloge, katerih število in narava se v različnih pravnih redih precej razlikuje.³¹

44. Sodišče je v točki 73 sodbe *Weiss und Partner* (C-14/07, EU:C:2008:264) odločilo, da če je pisanje za vročitev tako kot v sporih o glavni stvari tožba, morajo vročeni dokumenti naslovníku omogočati uveljavljanje svojih pravic v okviru sodnega postopka v državi prosilki, zanesljivo seznanitev vsaj s predmetom in podlago zahtevka, vsebovati pa morajo tudi vabilo na sodišče.³² Sodišče v nadaljevanju navaja, da „listine, ki opravljajo zgolj dokazno funkcijo in niso nujne za razumevanje predmeta in podlage zahtevka, niso sestavni del tožbe“.

45. Na prvi pogled je vročitev overjene kopije začetnega procesnega akta v grškem in v angleškem jeziku nasprotnim strankam omogočila zanesljivo seznanitev s predmetom in podlago zahtevka v sporih o glavni stvari, to pa mora preveriti še predložitveno sodišče.

25 — Glej tudi sodbi *Leffler* (C-443/03, EU:C:2005:665, točka 52) in *Weiss und Partner* (C-14/07, EU:C:2008:264, točka 76).

26 — Glej v tem smislu sodbi *Weiss und Partner* (C-14/07, EU:C:2008:264, točka 47) in *Alder* (C-325/11, EU:C:2012:824, točka 35).

27 — Glej točko 52 sodbe *Leffler* (C-443/03, EU:C:2005:665).

28 — Iz besedila člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007 je namreč jasno razvidno, da ima naslovnik pisanja za vročitev pravico, da zavrne sprejem pisanja, le če to ni sestavljeno v enem od navedenih jezikov ali mu ni priložen prevod v enega od teh jezikov. Glej tudi uvodno izjavo 10 Uredbe št. 1393/2007, ki določa, da bi bilo treba za „zagotovitev učinkovitosti te uredbe [...] možnost, da se vročitev pisanja zavrne, omejiti na izjemne primere.“

29 — Glej po analogiji člen 19 Uredbe št. 1393/2007.

30 — V obravnavanem primeru angleški jezik.

31 — Glej v tem smislu sodbo *Weiss und Partner* (C-14/07, EU:C:2008:264, točke od 41 do 45).

32 — „Prevajanje dokazil lahko [...] zahteva precej časa, medtem ko se tega prevoda vsekakor ne zahteva za potrebe postopka, ki teče pred sodiščem države članice prosilke in v jeziku te države“ (glej točko 74 sodbe *Weiss und Partner* (C-14/07, EU:C:2008:264)). Cilji izboljšane in hitrejšega pošiljanja pisanj iz Uredbe št. 1393/2007 bi bili ogroženi, če bi se zahteval prevod „pomožnih“ dokumentov.

46. Vendar je v zvezi z vabilom na sodišče v sporih o glavni stvari mogoče opaziti veliko razliko med rokom, določenim v začetnem procesnem aktu, in v spornem sklepu.³³ Na primer, v primeru S. D. Sija je bil rok, določen v začetnem procesnem aktu, 10 dni, medtem ko je bil rok, določen v spornem sklepu – ki je bil vročen le v grškem jeziku – 60 dni, kar naj bi nasprotni stranke po njihovem mnenju vodilo v zmoto. Toda na obravnavi se ni izpodbijalo, da je bil v vseh sedmih sporih o glavni stvari rok, določen v spornem sklepu, enak tistemu, ki je bil določen v priloženem „zaznamku“,³⁴ kar izhaja tudi iz spisa, predloženega Sodišču (kar mora potrditi predložitveno sodišče). Ta „zaznamek“ pa naj bi bil nasprotnim strankam vročen tako v grškem kot v angleškem jeziku.

47. Če bo predložitveno sodišče v nasprotju z indici, navedenimi v točkah 45 in 46 teh sklepnih predlogov, ugotovilo (*quod non?*), da so bile pravice nasprotnih strank do obrambe dejansko kršene zaradi opustitve uporabe standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 in zato ker sporni sklep ni bil preveden, ali pa zaradi negotovosti glede rokov za spustitev v pravdo, je treba te nepravilnosti popraviti brez odlašanja³⁵ tako, da se pošlje standardni obrazec in manjkajoči prevod v skladu z načinom vročitve, določenim v Uredbi št. 1393/2007,³⁶ s čimer bi bil samodejno potrjen rok za spustitev v pravdo, ki je naveden v spornem sklepu.

48. V zvezi s tem tako kot španska vlada menim, da je treba, kolikor je mogoče, vzpostaviti položaj, ki je obstajal pred nepravilnostjo.³⁷ Morebitnih zadevnih opustitev namreč ni mogoče popraviti z vročitvijo pisanja za vročitev in obravnavanega standardnega obrazca odvetniku nasprotnih strank. Taka vročitev ne bi bila v skladu s predpisanimi načini vročanja iz Uredbe št. 1393/2007.³⁸

49. Drugačno sklepanje bi po mojem mnenju ogrozilo avtonomno in enotno razlago ter uporabo Uredbe št. 1393/2007.³⁹

50. Ob upoštevanju navedenega menim, da opustitev vročitve standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 ob vročitvi začetnega procesnega akta ne pomeni razloga za ničnost te vročitve, če je bilo naslovníku pisanja omogočeno, da uveljavlja svoje pravice v okviru sodnega postopka v državi članici izvora. Opustitve, s katerimi so kršene pravice naslovníka pisanja za vročitev do obrambe, je treba popraviti brez odlašanja in v skladu z načini vročanja, ki so določeni v Uredbi št. 1393/2007.

VI – Predlog

51. Ob upoštevanju zgornjih ugotovitev Sodišču predlagam, naj na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je postavilo Anotato Dikastirio Kyprou, odgovori tako:

Člen 8 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 je treba razlagati tako, da se vročitev standardnega obrazca iz Priloge II k navedeni uredbi naslovníku ob vročitvi pisanja za vročitev zahteva v vseh

33 — Navesti je treba, da vročitev spornega sklepa nasprotnim strankam določa ciprsko pravo.

34 — Iz tega izhaja, da je bil v spornem sklepu in zaznamku, priloženem začetnemu procesnemu aktu, za primer S. D. Sija določen 60-dnevni rok za spustitev v pravdo.

35 — Glej v tem smislu sodbo Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665, točka 64).

36 — Glej v tem smislu sodbo Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665, točka 63). Glej po analogiji člen 8(3) Uredbe št. 1393/2007.

37 — V zvezi s tem poudarjam, da so nasprotni stranke v času vročitve sodnih pisanj iz postopka v glavni stvari prebivale v tujini. Ker v tem času niso določile zastopnika v državi, v kateri je tekel sodni postopek, in sicer na Cipru, so pisanja nujno spadala in še vedno spadajo na področje uporabe Uredbe št. 1393/2007 v skladu s členom 1(1) te uredbe. Glej po analogiji sodbo Alder (C-325/11, EU:C:2012:824, točki 24 in 25).

38 — Sodba Alder (C-325/11, EU:C:2012:824, točke od 29 do 32). Načini pošiljanja sodnih pisanj v civilnih in gospodarskih zadevah v državah članicah so taksativno določeni v sistemu, vzpostavljenem z Uredbo št. 1393/2007.

39 — Glej tudi uvodno izjavo 8 Uredbe št. 1393/2007, v kateri je določeno, da se ta „uredba [...] ne glede na stalno prebivališče stranke ne bi smela uporabljati za vročitev pisanja pooblaščenemu predstavniku stranke v državi članici, kjer poteka postopek“.

primerih brez izjeme in ne glede na jezik, v katerem je sestavljeno pisanje za vročitev, in ne glede na to, ali je temu pisanju priložen prevod v jezik, ki ga naslovnik razume, ali v uradni jezik zaprosene države članice, oziroma, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov kraja, v katerem je treba opraviti vročitev.

Opustitev vročitve standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 ob vročitvi začetnega procesnega akta ne pomeni razloga za ničnost te vročitve, če je bilo naslovníku pisanja omogočeno, da uveljavlja svoje pravice v okviru sodnega postopka v državi članici izvora. Opustitve, s katerimi so kršene pravice naslovníka pisanja za vročitev do obrambe, je treba popraviti brez odlašanja in v skladu z načini vročanja, ki so določeni v Uredbi št. 1393/2007.